

[Carsten Raft.]

med den militære Værnepligt som Udgangspunkt. Det er ikke, fordi jeg mener, at disse Planer skal være maskerede Forsøg paa at producere flere Soldater. Det er heller ikke, som man maaske kunde skrive om mig i visse Blade, fordi jeg for mig ser lange uniformerede Kolonner med blanke Spader, der lyner i Solen. Nej, det er simpelt hen, fordi det idemæssige Grundlag maa være det samme for de to Ting. Hvis man kan paalægge 10 000 unge Mænd af hver eneste Aargang, at de en hel lang Periode af deres Liv skal staa til Disposition for Staten og være parate, hvis Staten kommer i Fare — og det mener jeg man kan, og jeg forstaar, at det mener det store, store Flertal i dette høje Ting —, saa kan man ogsaa paalægge de øvrige 15 000—20 000 raske, rørige unge Mænd i Aargangen at staa til Disposition for Staten, naar Samfundet paa Grund af Kriser er ude i Vanskeligheder, der gør en saadan Haandsrækning nødvendig.

Der er mange Punkter at omtale ved denne Arbejdsplan, og jeg skal komme ind paa dem. Det er jo Tanken, at de unge skal beskæftiges ved en Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Idræt, alt under disciplinære Forhold. Det, jeg først vil tage fat paa, er den første Aarsag, om ikke den vigtigste, til, at vi har taget denne Tanke op, nemlig Ønsket om at lette Arbejdsløshedens Byrde. Jeg ved selvfølgelig godt, at man ikke kan afskaffe Arbejdsløsheden ved en saadan enkelt Foranstaltning, og jeg ved ogsaa godt, at der ikke bliver Tale om, at Arbejdsløshedstallet gaar ned med det fulde Antal tjenestegørende arbejdspligtige, men det maa nødvendigvis have meget stor Virkning, naar 15 000—20 000 unge Mænd af en Aargang paa en Gang tages ud af Arbejdsmarkedet.

Det er nødvendigt at imødegaa en Misforstaaelse af Planerne, som er ret almindelig. Der er ikke Tale om at indkalde arbejdsløse til Tjeneste. Der er Tale om at lade en Aargang af Nationens unge Mænd, uanset Klasse og økonomiske Vilkaar, være med til at bære den Byrde, som de allerstøttet stillede i Samfundet ellers endstid maa bære.

Der er før traadt Veje i dansk Politik, som systematisk gennemført efter min Opfattelse maa ende i Arbejdspligtens System.

Jeg tænker bl. a. paa Socialdemokratiets Afrustningsforslag i Perioden før Verdenskrigen, hvorefter det ansaas for nødvendigt i Stedet for den tvungne militære Værnepligt, som man vilde afskaffe, at sætte en Ungdomsskole, som skulde være et Aar. Den højtærede Statsminister var selv Medforslagsstiller til Forslaget. Nu er den militære Værnepligt ikke blevet afskaffet, men den er blevet væsentligt indskrænket, og jeg vilde anse det for logisk og rimeligt, hvis Socialdemokratiet i Dag for Resten af Ungdommen, den Del af Ungdommen, der ikke indkaldes, den Ungdom, for hvilken den militære Værnepligt i Realiteten er afskaffet, indførte en lignende Tjeneste. Det er i Længden fuldkommen uholdbart, at $\frac{1}{3}$ af den mandlige Ungdom efter Regler, der er ret vilkaarlige, udtages til at bære hele Værnepligtens Byrde, medens de øvrige $\frac{2}{3}$ gaar helt fri. Selvfølgelig er der nogle syge og svage iblandt, men de skal ogsaa slippe for Arbejdspligten. Men der er Tusinder, der har smaa Legemsfejl, som gør det umuligt for dem at være Soldat, men slet ikke handicapper dem i det private Liv. Der er ogsaa Tusinder, som er egnede til Soldater, men som trækker sig fri i det Lotteri, der er forbundet med Sessionen. Lad dem alle komme til at gøre deres Pligt over for Samfundet og bære Værnepligtens Byrde.

Naar jeg bruger Ordet „Byrde“, er det selvfølgelig ikke selve Tjenesten, jeg tænker paa. Jeg kan ikke se, at det er en Byrde for en rask ung Mand at tilbringe 5—6 sunde ansvarsfrie Maaneder blandt jævnaldrende Kammerater, men det er en Byrde, fordi de paagældende tages ud af deres Erhverv og maa afbryde deres Arbejde eller Studier, eller rettere sagt, fordi kun en Del af dem tages ud. Hvis alle unge Mænd i Værnepligtsalderen indkaldes, saa maa Erhvervslivet indstille sig paa det, Undervisningsanstalterne maa lægge deres Undervisningsplan om, og meget hurtigt vil der opstaa faste Regler for hele denne Historie i alle Samfundets Institutioner. Det vil meget hurtigt vise sig, at det, der før var en Byrde, fordi det stillede en Del af de unge ringere end de andre, bliver i Virkeligheden ikke en Byrde, naar alle stilles lige og alle skal indkaldes, og Samfundet bliver klar over, at det skal ske.